

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) w dniu 3 lipca 2013 r. — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA przeciwko Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-377/13)

(2013/C 274/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD).

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA.

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 1 lit. c) i ust. 2 lit. a) art. 7 ust. 1 i art. 10 lit. a) dyrektywy Rady 69/335/EWG⁽¹⁾ z dnia 17 lipca 1969 r. (w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady 85/303/EWG⁽²⁾ z dnia 10 czerwca 1985 r.) sprzeciwiają się przepisom krajowym takim jak DL (dekret z mocą ustawy) nr 322-B/2001 z dnia 14 grudnia, który poddał Imposto de Selo (opłacie skarbowej) podwyższenie kapitału zakładowego spółek kapitałowych dokonane w drodze przekształcenia w kapitał zakładowy wierzytelności posiadanych przez akcjonariuszy z tytułu świadczeń akcesoryjnych wykonanych wcześniej na rzecz spółki, nawet wówczas, gdy świadczenia akcesoryjne zostały dokonane w pieniądzu, z uwagi na to, że w dniu 1 czerwca 1984 r. przepisy krajowe poddawały dokonane w ten sposób podwyższenie kapitału IS (opłacie skarbowej) według stawki 2 %, podczas gdy w tej samej dacie zwalniały one z IS (opłaty skarbowej) podwyższenie kapitału dokonane w formie wkładów pieniężnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25.).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 10 czerwca 1985 r. zmieniająca dyrektywę 69/335/EWG dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 156, s. 23.).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 4 lipca 2013 r. — C.E. Franzen i in. przeciwko Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

(Sprawa C-382/13)

(2013/C 274/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące odwołania: C. E. Franzen, H. D. Giesen, F. van den Berg

Organ rentowy: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Pytania prejudycjalne

- 1a) Czy art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że rezydenci państwa członkowskiego, którzy są objęci zakresem stosowania tego rozporządzenia i na podstawie umowy o pracę dorywczą są zatrudnieni przez nie więcej niż dwa lub trzy dni w miesiącu na terytorium innego państwa członkowskiego, podlegają z tego tytułu ustawodawstwu z dziedziny zabezpieczenia społecznego państwa zatrudnienia?
- 1b) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1a: czy wymienieni rezydenci podlegają w tym przypadku ustawodawstwu z dziedziny zabezpieczenia społecznego państwa zatrudnienia zarówno podczas dni, w których czynności są wykonywane, jak i podczas dni, w których czynności nie są wykonywane, a jeśli tak, to jak długo nadal mają zastosowanie wymienione przepisy po ostatnio rzeczywicie wykonanych czynnościach?
- 2) Czy art. 13 ust. 2 lit. a) w związku z art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 stoi na przeszkodzie temu, by pracownik migrujący, który podlega ustawodawstwu z dziedziny zabezpieczenia społecznego państwa zamieszkania uznawany był za ubezpieczonego na podstawie AOW [Algemene Ouderdomswet (ustawy o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym)] w tym państwie zamieszkania?
- 3a) Czy prawo Unii, w szczególności przepisy dotyczące swobodnego przemieszczania się pracowników lub obywateli Unii, należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach niniejszych postępowań stoi ono na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego takiego jak art. 6a AOW lub AKW [Algemene Kinderbijslagwet (powszechnej ustawy o systemie zasiłków rodzinnych)], zgodnie z którym